

ส่วนที่ 2

บริษัทที่ออกหลักทรัพย์

ส่วนที่ 2

บริษัทที่ออกหลักทรัพย์

ชื่อบริษัท	:	บริษัท ตะวันออกพาณิชย์ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน)
ลักษณะการประกอบธุรกิจ	:	ประกอบธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์
ที่ตั้งสำนักงานใหญ่	:	976/1 ซอยโรงพยาบาลพระราม 9 ถนนริมคลองสามเสน แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310
เลขทะเบียนบริษัท	:	เลขที่ 40854600029
Homepage	:	http://www.ecl.co.th
โทรศัพท์	:	0-2641-5252
โทรสาร	:	0-2641-5995

บริษัท ตะวันออกพาณิชย์ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) มีวัตถุประสงค์ในการนำเงินที่ได้จากการเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งนี้ ซึ่งมีมูลค่าหลังหักค่าธรรมเนียมการจัดจำหน่ายและรับประกันการจำหน่าย และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเสนอขายหุ้นประมาณ 122.3 ล้านบาท ไปใช้ดังนี้

วัตถุประสงค์การใช้เงิน	จำนวนเงิน (ล้านบาท)	ระยะเวลาที่ใช้เงินโดยประมาณ
ขยายการให้สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์มือสอง	122.3	ไตรมาส 2 ปี 2547

1. ปัจจัยความเสี่ยง

ปัจจัยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อการทำงานของบริษัท มีดังนี้

1.1 ความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราดอกเบี้ย

ในธุรกิจเช่าซื้อที่ดอกเบี้ยที่คิดกับลูกค้าจะเท่ากับทุกงวดตลอดอายุสัญญาหรือที่เรียกว่า Flat Rate กล่าวคือ อัตราดอกเบี้ยที่ใช้คำนวณตลอดอายุของสัญญาจะคิดจากเงินต้นตั้งแต่เริ่มทำสัญญา โดยไม่มีการลดเงินต้นที่ใช้ในการคำนวณถึงแม้จะมีการผ่อนชำระค่างวดมาแล้วก็ตาม ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของบริษัทเป็นแบบ Effective Rate ซึ่งดอกเบี้ยจะลดลงเมื่อเงินต้นลดลง จึงทำให้ธุรกิจมีส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยรับและดอกเบี้ยจ่าย (Spread) ก่อนข้างสูง อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยในตลาดจึงมีผลกระทบต่อการทำงานของธุรกิจของบริษัท ทั้งนี้ในการให้สินเชื่อบริษัทจะคิดดอกเบี้ยจากลูกค้าในอัตราคงที่ (Fixed Rate) ตลอดอายุสัญญาเช่าซื้อ ในขณะที่แหล่งเงินกู้ของบริษัทที่มาจากเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินนั้น ส่วนหนึ่งมีอัตราดอกเบี้ยลอยตัว (Float Rate) ซึ่งขึ้นกับอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดขณะนั้น ๆ หากอัตราดอกเบี้ยในตลาดมีการปรับตัวสูงขึ้นจะส่งผลกระทบต่อต้นทุนเงินกู้ยืมของบริษัท ในกรณีที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะส่งผลกระทบต่อเงินกู้ที่มีอัตราดอกเบี้ยลอยตัวของบริษัท ซึ่งมีจำนวน 522.47 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวจะทำให้

ต้นทุนการกู้ยืมเงินโดยรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 19 อย่างไรก็ตาม เมื่อมีสัญญาณของการปรับตัวของอัตราดอกเบี้ยในตลาด บริษัทจะปรับอัตราดอกเบี้ยที่คิดกับลูกค้าขึ้นเพื่อให้บริษัทได้รับผลกระทบจากส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยน้อยที่สุด โดยทั่วไปแล้วอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในตลาดมักจะปรับขึ้นครั้งละไม่เกินร้อยละ 0.25 ซึ่งบริษัทจะปรับอัตราดอกเบี้ยที่คิดกับลูกค้าเพิ่มขึ้นตามอัตราดอกเบี้ยตลาดเสมอ อย่างไรก็ตาม บริษัทได้ตระหนักถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากความผันผวนของอัตราดอกเบี้ย และมีนโยบายที่จะลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยด้วยการจัดหาแหล่งเงินที่มีต้นทุนคงที่เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะการให้สินเชื่อดังกล่าว โดยบริษัทมีสัดส่วนเงินกู้ยืมประเภทที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่ และอัตราดอกเบี้ยลอยตัว ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2545 และ 2546 และ ณ วันที่ 31 มกราคม 2547 ดังนี้

ประเภทอัตราดอกเบี้ย	31 ธันวาคม 2545		31 ธันวาคม 2546		31 มกราคม 2547	
	ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ร้อยละ
- คงที่	-	-	83.75	13.82	121.88	19.74
- ลอยตัว	581.59 ^{1/}	100.00	522.47	86.18	495.43	80.26
รวม	581.59	100.00	606.22	100.00	617.31	100.00

หมายเหตุ : ^{1/} เงินกู้ยืม ณ สิ้นปี 2545 ประกอบด้วยเงินกู้ยืมของ บจ. ตะวันออกพาณิชย์ลีสซิ่ง (เดิม) จำนวน 473.65 ล้านบาท และเงินกู้ยืมของ บจ. โปรเฟสชั่นแนลลีสซิ่ง จำนวน 107.94 ล้านบาท

ปัจจุบันบริษัทมีวงเงินกู้ยืมที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่จำนวน 210 ล้านบาท ซึ่งบริษัทได้ทยอยเบิกใช้ โดยมียอดเบิกใช้ ณ 31 มกราคม 2547 จำนวน 121.88 ล้านบาท สำหรับในอนาคตบริษัทมีแผนที่จะจัดหาแหล่งเงินทุนที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่เพิ่มขึ้น โดยให้มีอายุเงินกู้ใกล้เคียงกับอายุเฉลี่ยของพอร์ตสินเชื่อ เพื่อให้สอดคล้องกับสินเชื่อที่ต้องปล่อยออกไป รวมทั้งมีส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Spread) อยู่ในระดับที่มีกำไร นอกจากนี้ในอนาคตบริษัทมีแผนที่จะระดมทุนด้วยการออกหุ้นกู้ระยะยาวที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่โดยเฉพาะในช่วงที่อัตราดอกเบี้ยต่ำ รวมทั้งการออกหุ้นเพิ่มทุนเสนอขายประชาชนทั่วไป พร้อมกับการนำบริษัทเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.2 ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงิน

บริษัทมีแหล่งเงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นและการกู้ยืมจากสถาบันการเงิน โดยมีสัดส่วน ณ 31 ธันวาคม 2545 และ 2546 ดังนี้

	2545		2546	
	ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ร้อยละ
ส่วนของผู้ถือหุ้น	228.53 ^{1/}	28.21	331.96	35.38
เงินกู้ยืม				
- เงินกู้ยืมระยะสั้น*	281.13	34.70	233.13	24.85
- เงินกู้ยืมระยะยาว	300.46	37.09	373.08	39.77
รวมเงินกู้ยืม	581.59 ^{2/}	71.79	606.21	64.62
รวม	810.12	100.00	938.17	100.00

หมายเหตุ : ^{1/} ส่วนของผู้ถือหุ้น ณ สิ้นปี 2545 ประกอบด้วยส่วนของผู้ถือหุ้นของบจ. ตะวันออกพาณิชย์ลีสซิ่ง (เดิม) จำนวน 132.60 ล้านบาท และส่วนผู้ถือหุ้นของ บจ. โปรเฟสชั่นแนลลีสซิ่ง จำนวน 95.93 ล้านบาท

^{2/} เงินกู้ยืม ณ สิ้นปี 2545 ประกอบด้วยเงินกู้ยืมของบจ. ตะวันออกพาณิชย์ลีสซิ่ง (เดิม) จำนวน 473.65 ล้านบาท และเงินกู้ยืมของ บจ. โปรเฟสชั่นแนลลีสซิ่ง จำนวน 107.94 ล้านบาท

* เงินกู้ยืมระยะสั้น ได้รวมส่วนของเงินกู้ยืมระยะยาวที่ครบกำหนดชำระภายใน 1 ปี ในปี 2545 จำนวน 256.04 ล้านบาทและในปี 2546 จำนวน 222.90 ล้านบาท

หากพิจารณาเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินในช่วงที่ผ่านมาจะเห็นว่าเงินกู้ยืมของบริษัทจะเป็นเงินกู้ยืมระยะยาวเกือบทั้งหมด ทั้งนี้บริษัทได้ตระหนักถึงความเสี่ยงด้านสภาพคล่องจากการถูกเรียกคืนเงินกู้หรือการไม่ต่ออายุสัญญาเงินกู้ในช่วงที่เศรษฐกิจไม่ดี และมีนโยบายที่จะป้องกันความเสี่ยงด้านนี้ ด้วยการใช้งบเงินกู้ยืมระยะยาวที่มีอายุการชำระคืนสอดคล้องกับกระแสเงินสดที่ได้รับชำระค่างวดจากลูกหนี้มาโดยตลอด รวมทั้งการจัดหาเงินทุนจากการเพิ่มทุน ตลอดจนการควบคุมการจัดเก็บค่างวดจากลูกหนี้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดความเสี่ยงจากความไม่สัมพันธ์กันของแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุน โดย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2546 บริษัทมีภาระที่จะต้องจ่ายชำระคืนเงินกู้ยืมที่ครบกำหนดชำระภายใน 1 ปี จำนวน 233.13 ล้านบาท ในขณะที่บริษัทมีค่างวดที่จะได้รับชำระจากพอร์ตลูกหนี้อีกภายใน 1 ปี จำนวน 389.14 ล้านบาท ซึ่งพอเพียงต่อการชำระหนี้ดังกล่าว (รายละเอียดความสัมพันธ์ของแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุน ปรากฏในส่วนที่ 2 ข้อ 12.2 คำอธิบายและการวิเคราะห์ฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน)

1.3 ความเสี่ยงด้านการตลาดและการแข่งขัน

การขยายตัวของตลาดรถยนต์ที่มียอดจำหน่ายเพิ่มขึ้นในช่วงที่ผ่านมา ประกอบกับการที่รัฐบาลเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการรายใหม่เข้ามาในธุรกิจเช่าซื้อและลีสซิ่งได้อย่างเสรี ทำให้ผู้ประกอบการรายใหม่เข้ามาในธุรกิจเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทในเครือของผู้ผลิตและผู้แทนจำหน่ายรถยนต์ ที่ต้องการรักษาและขยายส่วนแบ่งการตลาดรถยนต์ให้เพิ่มขึ้น ทำให้การแข่งขันในธุรกิจเช่าซื้อมากขึ้นโดยมุ่งเน้นที่การลดอัตราดอกเบี้ย ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยในตลาดเช่าซื้อปรับตัวลดลงมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเช่าซื้อรถยนต์ใหม่ที่เน้นการให้สินเชื่อสำหรับรถยนต์ใหม่ในค่ายของตนเป็นหลัก ถึงแม้ผู้ประกอบการเหล่านั้นจะไม่ใช่คู่แข่ง

แข่งโดยตรงของบริษัท แต่ก็ยังมีผู้ประกอบการอื่นๆรวมทั้งผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทในเครือของสถาบันการเงินหลายแห่งพยายามลดความเสี่ยงจากการแข่งขัน ด้วยการเปลี่ยนกลยุทธ์จากเดิมที่เคยเน้นการให้สินเชื่อแก่รถยนต์ใหม่เป็นหลัก มาเป็นการขยายธุรกิจไปยังสินเชื่อเพื่อรถยนต์มือสองที่อัตราดอกเบี้ยสูงกว่ารถยนต์ใหม่มากขึ้น ส่งผลให้การแข่งขันในธุรกิจเช่าซื้อรถยนต์มือสองเพิ่มขึ้นตามไปด้วย โดยอัตราดอกเบี้ยในตลาดรถยนต์มือสองได้ลดลงจากร้อยละ 11 ในช่วงปี 2543 เป็นร้อยละ 5.50 ในปี 2546

จากภาวะการแข่งขันดังกล่าวบริษัทได้มีการปรับตัวและพัฒนากระบวนการ ระบบคอมพิวเตอร์ และบุคลากรเพื่อรองรับการแข่งขัน โดยอาศัยความคล่องตัวและนโยบายที่ยืดหยุ่น และความชำนาญด้วยประสบการณ์อันยาวนานในธุรกิจ การให้บริการที่รวดเร็วแก่ลูกค้า การรักษาความสัมพันธ์สภาพและการให้ผลตอบแทนที่ดีแก่ผู้จำหน่ายรถยนต์ รวมทั้งการขยายความสัมพันธ์กับผู้จำหน่ายรถยนต์มือสองให้มากขึ้น ผลของการแข่งขันทำให้บริษัทมีค่าใช้จ่ายในการพัฒนาด้านต่างๆ เพิ่มขึ้นในขณะที่อัตราส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยลดลง แต่พอร์ตของสินเชื่อได้ขยายตัวขึ้นอย่างมากในปี 2545 และ ปี 2546 ทำให้บริษัทสามารถมีกำไรเพิ่มขึ้นได้ ทั้งนี้ หากพิจารณากำไรก่อนภาษีเงินได้ บริษัทสามารถมีกำไรก่อนภาษีเงินได้เพิ่มขึ้นจาก 15.05 ล้านบาท ในปี 2545 เป็น 27.72 ล้านบาท ในปี 2546 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 84.16 โดยไม่ใช้การแข่งขันด้านราคาจนทำให้เกิดผลขาดทุนในการทำการตลาด

1.4 ความเสี่ยงจากการปล่อยสินเชื่อรถยนต์มือสอง

การทำตลาดสินเชื่อในกลุ่มรถยนต์ใหม่และรถยนต์มือสอง จะมีความแตกต่างกันในด้านความเสี่ยงของการให้สินเชื่อ และความเสี่ยงแตกต่างกันในด้านผลตอบแทนที่ได้รับ กล่าวคือการให้สินเชื่อแก่รถยนต์มือสองถึงแม้จะมีผลตอบแทนที่ดีกว่าการให้สินเชื่อแก่รถยนต์ใหม่ แต่ก็มีความเสี่ยงมากขึ้นโดยเฉพาะความเสี่ยงจากการประเมินคุณภาพของรถยนต์มือสองที่เป็นหลักประกัน ซึ่งบริษัทพยายามที่จะลดความเสี่ยงในด้านนี้ด้วยการคัดเลือกทีมงานที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการประเมินคุณภาพรถยนต์และการทำตลาดสินเชื่อรถยนต์มือสองโดยเฉพาะ รวมทั้งคัดเลือกผู้จำหน่ายรถยนต์มือสองที่ได้มาตรฐานมีฐานะการเงินที่มั่นคง และเสนอขายรถยนต์มือสองที่มีคุณภาพและมีราคาที่เหมาะสม อันจะเป็นการช่วยลดความเสี่ยงด้านคุณภาพรถยนต์และช่วยสร้างความมั่นใจให้กับลูกค้าของบริษัท ทั้งนี้ ที่ผ่านมามีบริษัทไม่มีความเสียหายอันเกิดจากการผิดพลาดในการประเมินคุณภาพรถยนต์ที่เป็นหลักประกันในการให้สินเชื่อ ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากกำไรขาดทุนจากการขายรถยนต์ (รายละเอียดตามข้อ 1.6)

1.5 ความเสี่ยงจากการดำเนินงานอันเกิดจากสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

ในการประกอบธุรกิจด้านสินเชื่อ ผู้ประกอบการทุกรายมีโอกาสที่จะได้รับความเสี่ยงจากสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หากไม่มีความระมัดระวัง รวมทั้งไม่มีมาตรการในการอนุมัติ ควบคุมและติดตามสินเชื่อที่ดีพอเพื่อลดความเสี่ยงดังกล่าวบริษัทจึงได้มีมาตรการด้านสินเชื่อที่เข้มงวดทุกขั้นตอน มีการป้องกันความเสี่ยงจากตัวลูกหนี้ โดยการกำกับดูแลบุคคลและการกำหนดเงินดาวน์ของลูกหนี้ในปริมาณที่เหมาะสมกับความเสี่ยงของลูกหนี้แต่ละราย รวมทั้งมีการตั้งสำรองในกรณีที่เกิดหนี้สงสัยจะสูญอย่างเพียงพอตามเกณฑ์ของบริษัท ตลอดจนยังมีระบบการตรวจสอบ ควบคุมภายในและการรายงานที่มีประสิทธิภาพที่สามารถช่วยลดปัญหาสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และป้องกันการทุจริตที่เกิดขึ้นภายในองค์กรได้

ในปี 2545 และ 2546 บริษัทมีลูกหนี้ที่ระงับการรับรู้รายได้ โดยเป็นลูกหนี้ที่ค้างชำระตั้งแต่ 5 เดือนขึ้นไปและเป็นหนี้ฟ้องร้องที่ศาลตัดสินแล้ว จำนวน 16.28 ล้านบาท และ 32.11 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.22 และ 3.61 ของยอดลูกหนี้รวมตามลำดับ ทั้งนี้การเพิ่มขึ้นของลูกหนี้ที่บริษัทระงับการรับรู้รายได้ดังกล่าวมีสาเหตุจากคุณภาพลูกหนี้ที่ลดลง อย่างไรก็ตามบริษัทตระหนักถึงความเสี่ยงในเรื่องดังกล่าวและพยายามที่จะดูแลติดตามการชำระหนี้ค้างงวดของลูกหนี้ให้รัดกุมยิ่งขึ้น โดยได้มีการดำเนินการเร่งรัดทุกรูปแบบเพื่อให้หนี้ที่ค้างชำระกลับมาได้มากและรวดเร็วที่สุด นอกจากนี้บริษัทได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของ บริษัท ข้อมูลเครดิต ไทย จำกัด เพื่อประโยชน์ในด้านข่าวสารข้อมูลและการตรวจสอบสถานะของลูกหนี้เพื่อช่วยลดความเสี่ยงด้านคุณภาพลูกหนี้

1.6 ความเสี่ยงจากการจำหน่ายรถยนต์ที่ยืดคืบมา

รถยนต์ที่บริษัทยึดคืบมาจะถูกนำมาจำหน่ายด้วยวิธีการประมูลหรือประกาศขาย หากเงินที่ได้จากการจำหน่ายรถยนต์ไม่พอชำระหนี้ที่มีอยู่กับบริษัท บริษัทสามารถเรียกส่วนที่ขาดจากลูกหนี้หรือผู้ค้ำประกันได้ แต่ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถเรียกส่วนที่ขาดได้ บริษัทจะมีผลขาดทุนจากการจำหน่ายรถยนต์ ซึ่งราคาจำหน่ายรถยนต์จะขึ้นกับคุณภาพ อายุ และความนิยมของรถยนต์ รวมทั้งขึ้นกับสภาพตลาดและความต้องการรถยนต์ในขณะนั้น อย่างไรก็ตามความเสี่ยงจากการขาดทุนอันเกิดจากการขายรถยนต์ที่ยืดคืบมา ในกรณีของรถยนต์มือสองนั้นโดยทั่วไปจะน้อยกว่ากรณีของรถยนต์ใหม่ เนื่องจากการลดลงของราคารถยนต์ตามอายุการใช้งานแต่ละปีนั้นจะมีอัตราสูงในกรณีของรถยนต์ใหม่ และมีอัตราชะลอลงในช่วงที่รถยนต์มีอายุการใช้งานมากขึ้น

ในปี 2545 บริษัทมีรถยนต์ที่ยืดคืบมาและจำหน่ายไปจำนวน 53 คัน มูลค่ารวม 19.44 ล้านบาท* คิดเป็นร้อยละ 2.06 ของรถยนต์ทั้งหมดที่มีการทำสัญญาเช่าซื้อกับบริษัท และในปี 2546 บริษัทมีรถยนต์ที่ยืดคืบมาและจำหน่ายไปจำนวน 114 คัน มูลค่ารวม 42.77 ล้านบาท* คิดเป็นร้อยละ 3.52 ของรถยนต์ทั้งหมดที่มีการทำสัญญาเช่าซื้อกับบริษัท โดยในปี 2545 และ ปี 2546 บริษัทมีผลขาดทุนจากการขายรถยนต์ที่ยืดคืบมาดังกล่าว จำนวน 0.18 ล้านบาท และ 1.61 ล้านบาทตามลำดับ

[มูลค่ารถยนต์ที่ยืดคืบ = มูลค่ายกคืบหักเหลือ - ดอกผลที่ยังไม่รับรู้ + ค่าใช้จ่ายในการยึดรถ]*

1.7 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะ

เนื่องจากธุรกิจของบริษัทต้องอาศัยบุคลากรด้านการตลาดสินเชื่อที่มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ในการตรวจสอบสภาพ และราคาตลาดของรถยนต์มือสองได้เป็นอย่างดี รวมทั้งบุคลากรด้านการดูแลและเร่งรัดสินเชื่อที่มีความชำนาญในการติดตามลูกค้า ปัจจุบันบริษัทมีบุคลากรที่รับผิดชอบด้านการตลาดสินเชื่อจำนวน 8 คน และบุคลากรที่ทำงานด้านดูแลและเร่งรัดหนี้สินเชื่อ 13 คน ซึ่งเหมาะสมและเพียงพอต่อการดูแลพอร์ตรถยนต์ในปัจจุบัน โดยส่วนใหญ่บุคลากรเหล่านั้นทำงานกับบริษัทมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน โดยบริษัทไม่เคยเกิดวิกฤตจากการขาดแคลนบุคลากรดังกล่าว อย่างไรก็ตาม หากบริษัทสูญเสียบุคลากรดังกล่าวไปบ้าง อาจมีผลกระทบต่อการทำงานในระยะสั้นของบริษัทได้ อย่างไรก็ตาม บริษัทได้มีการพัฒนาความรู้และการฝึกอบรมให้แก่พนักงานอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งบริษัทมีมาตรการจูงใจให้บุคคลเหล่านั้นทำงานอยู่กับบริษัทในระยะยาวเพื่อลดความเสี่ยงจากการสูญเสียบุคลากรดังกล่าวไป ซึ่งได้แก่ การสร้างสายการเติบโตในองค์กร (Career Path) ที่ชัดเจนการให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมและจูงใจ รวมทั้งการให้พนักงานมีส่วนร่วมในความเป็นเจ้าของด้วยการถือหุ้นในบริษัท ทั้งนี้บริษัทได้มีการจัดสรรหุ้นให้กับพนักงานพร้อมกับการเสนอขายหุ้นให้แก่ประชาชนทั่วไปในครั้งนี้อย่าง

1.8 ความเสี่ยงจากโอกาสในการก่อหนี้เพิ่มในอนาคต

ตามมติที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นของบริษัทครั้งที่ 4/2546 เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2546 ได้อนุมัติให้บริษัทออกและเสนอขายหุ้นกู้ให้แก่ประชาชนทั่วไป (Public Offering) และ/หรือให้แก่ผู้ลงทุนโดยเฉพาะเจาะจง และ/หรือผู้ลงทุนสถาบันในคราวเดียวกันหรือต่างคราวกันตามประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่เกี่ยวข้อง ในวงเงินไม่เกิน 1,000 ล้านบาท โดยมอบหมายให้คณะกรรมการบริษัทเป็นผู้พิจารณา กำหนดรายละเอียดและเงื่อนไขอื่น ๆ ในการออกและเสนอขายหุ้นกู้ต่อไป

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2546 บริษัทมีหนี้สินรวม และส่วนของผู้ถือหุ้น 625.53 ล้านบาท และ 331.96 ล้านบาท ตามลำดับ และมีอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเท่ากับ 1.88 เท่า ซึ่งหากบริษัทออกหุ้นกู้ทั้งจำนวนดังกล่าวในทันที จะทำให้บริษัทมีภาระหนี้สูงขึ้นและมีอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่เพิ่มสูงขึ้นเป็น 4.90 เท่า อย่างไรก็ตามในการออกหุ้นกู้ดังกล่าว บริษัทจะพิจารณาถึงเหตุผล ความจำเป็น และจำนวนที่เหมาะสมในการออกหุ้นกู้แต่ละครั้ง โดยคำนึงถึงโครงสร้างทางการเงินของบริษัท เพื่อประโยชน์ของบริษัทและผู้ถือหุ้นเป็นสำคัญ

1.9 ความเสี่ยงจากการลดลงของราคาหุ้นอันเนื่องมาจากการเสนอขายหุ้นแก่พนักงานในราคาต่ำกว่าการเสนอขายหุ้นแก่ประชาชน

ในการเสนอขายหุ้นเพิ่มทุนในครั้งนี้ บริษัทได้มีการเสนอขายหุ้นให้แก่กรรมการและพนักงานจำนวน 1.0 ล้านหุ้น คิดเป็นร้อยละ 1.22 ของทุนเรียกชำระแล้วภายหลังการเพิ่มทุนในครั้งนี้ โดยมีราคาเสนอขายหุ้นให้แก่พนักงานในราคาหุ้นละ 5.10 บาท ซึ่งเป็นราคาที่ต่ำกว่าราคาเสนอขายหุ้นให้แก่ประชาชน ประมาณร้อยละ 20 ผู้ลงทุนทั่วไปที่จองซื้อหุ้นจึงอาจมีความเสี่ยงจากการลดลงของราคาหุ้นภายหลังหุ้นเข้าซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ได้ ทั้งนี้บริษัทได้กำหนดระยะเวลาห้ามขายหุ้นในส่วนที่ได้จัดสรรให้กรรมการและพนักงานในครั้งนี้เป็นระยะเวลา 3 เดือน นับแต่วันที่หุ้นของบริษัทเริ่มทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างไรก็ตาม กรรมการ ผู้บริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลดังกล่าว ที่ถือหุ้นเกินร้อยละ 0.5 ของทุนชำระแล้วก่อนการเสนอขายหุ้นในครั้งนี้ จะถูกห้ามขายหุ้นเป็นระยะเวลา 1 ปี 6 เดือน นับแต่วันที่หุ้นของบริษัทเริ่มทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยภายหลังจากวันที่หุ้นของบริษัทเริ่มทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ครบกำหนดระยะเวลาทุกๆ 6 เดือน บุคคลดังกล่าวจะสามารถทยอยขายหุ้นได้ในจำนวนร้อยละ 25 ของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่ถูกสั่งห้ามขาย ดังนั้นผู้ลงทุนทั่วไปที่จองซื้อหุ้นที่เสนอขายในครั้งนี้จึงมีความเสี่ยงจากการลดลงของราคาหุ้น หากกรรมการ และ/หรือพนักงานของบริษัทขายหุ้นภายหลังระยะเวลาห้ามขายหุ้นดังกล่าว

1.10 ความเสี่ยงจากอิทธิพลในการบริหารงานของผู้ถือหุ้นรายใหญ่

บริษัทมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ คือ กลุ่มตระกูลวิระพงษ์และตันตราภรณ์ ซึ่งถือหุ้นรวมกันประมาณร้อยละ 82 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท ซึ่งสัดส่วนการถือหุ้นที่มากกว่า 3 ใน 4 ดังกล่าว ทำให้ผู้ถือหุ้นรายใหญ่อ้างว่ามีอำนาจในการควบคุมบริษัทและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบริษัทในทุกเรื่องที่ต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น อย่างไรก็ตาม สัดส่วนการถือหุ้นของกลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่อ้างว่าจะลดลงเหลือประมาณร้อยละ 62 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดภายหลังการเสนอขายหุ้นต่อประชาชน กรรมการและพนักงานในครั้งนี้ ซึ่งยังคงเป็นเสียงส่วนใหญ่ที่สามารถควบคุมมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้เกือบทั้งหมด

ยกเว้นเรื่องที่ถูกหมายหรือข้อบังคับบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับเสียง 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้น ผู้ถือหุ้นรายอื่นจึงอาจไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องที่ผู้ถือหุ้นใหญ่เสนอได้

1.11 ความเสี่ยงเกี่ยวกับการนำหุ้นของบริษัทเข้าจดทะเบียนเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นต่อประชาชน ธรรมดา และ พนักงานในครั้งนี้อยู่ก่อนที่จะได้รับทราบผลการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการนำหุ้นของบริษัทเข้าเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างไรก็ตาม บริษัท ไอเอฟซีที แอดไวเซอร์ จำกัด ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงินได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า บริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้ อย่างไรก็ตาม ยังคงมีความไม่แน่นอนที่บริษัทจะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน ดังนั้นผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหุ้นของบริษัทในตลาดรอง และอาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่เกิดการณ้ไว้ หากหุ้นของบริษัทไม่สามารถเข้าจดทะเบียนได้